

покладених на неї завдань, а також власною правомірною поведінкою впливати на рівень правопорядку у своєму місті та державі в цілому.

Науковий керівник Є. О. Пилипенко

УДК 343.9:343.226

КАРИНА ОЛЕКСАНДРІВНА БЄЛЄВЦОВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО: ЖОРСТОКЕ ТА РОЗПОВСЮДЖЕНЕ ЯВИЩЕ

«Насильство над жінками, як і раніше, є проблемою, часто непомітною, незалежною від віку, соціального походження та національної приналежності», – наголосила у своїй доповіді Доротея Вігінгер, спікер жіночої депутатської групи фракції «Зелених» в парламенті землі Баден-Вюртемберг 14 листопада 2019 року.

Домашнє насильство є однією з причин смерті та основною причиною втрати працездатності серед європейських жінок віком від 16 до 44 років. У Німеччині майже третина всіх жінок віком від 16 до 67 років принаймні один раз у житті стали жертвами фізичного чи сексуального насильства. Насильство в сім'ї розглядається як приватна справа. Це було і залишається масовим явищем.

Розрізняють вербальне та невербальне насильство. Мотиви насильства різні: втрата самоконтролю, проблеми з алкоголем, незахищеність, незадоволення тощо.

Під вербальним насильством розуміють виставлення на посміховисько у суспільстві, образливі висловлювання, що руйнують почуття власної гідності жінки. Іншою формою насильства є ізоляція жінки від оточення: чим більш ізольована жінка, тим більше вона знаходиться під владою чоловіка. Наступним засобом збереження влади над жінкою є розпорядження чоловіком над усіма грошима у сім'ї. Чоловік отримує ще більше контролю та влади над жінкою через фінансову залежність від нього.

Фізичне насильство може спричинити тілесні ушкодження. Особливо образливим для жінок є сексуальне насильство, оскільки воно являє собою ще більше приниження. Незважаючи на те, що насильство карається, воно як і раніше залишається «сірою зоною». Судовий процес може перетворитись на пастку для жінок, з якої вони не часто виходять переможницями. І тут у жінок виникає питання: «Куди звертатися»? Існує мало жіночих притулків, де вони можуть отримати захист від чоловіків-образників.

«Тому ми поставили собі за мету до 2022 року забезпечити в землі надання допомоги та консультацій. Це хороший сигнал, що у подвійному бюджеті на 2020 рік передбачено чотири мільйони євро, а в 2021 році – вісім мільйонів євро на необхідну підтримку жінок та будинків захисту дітей відповідно до Стамбульської конвенції. Це дає нам змогу зробити ще один важливий крок, щоб швидко закрити прогалини в округах, де немає жіночих притулків чи консультаційних центрів». (Доротея Вігінгер).

Науковий керівник Г. М. Сорокіна

УДК 343.9:343.226

ЕЛИЗАВЕТА ГЕОРГІЙВНА БЕЛЯЄВА

Харківський національний університет внутрішніх справ

СЕКСУАЛЬНЕ НАСИЛЬСТВО НАД ДІТЬМИ В ІНТЕРНЕТІ: ЗАГРОЗИ ТА РІШЕННЯ

Насильство над дітьми – це глобальна проблема, яке стала очевидною лише протягом останніх двадцяти років. Дослідження показують, що близько 1 мільярда дітей у світі страждають від фізичного, сексуального, емоційного насильства або недбалства щороку.

Сексуальне насильство та сексуальна експлуатація дітей є особливо тяжкими злочинами, які ще більше посилив розвиток Інтернету, породжуючи нові злочини, такі як «кібергрумінг» (налагодження довірливих стосунків у мережі з метою сексуального насильства), «кібербулінг» (цькування людини у соціальних мережах), «сексторшен» (вимагання інтимних фото чи відео із метою шантажу) та «секстинг» (обмін текстовими та фото повідомленнями інтимного змісту). Згідно даних Internet Watch Foundation (IWF) за 2017 рік, кожні 7 хвилин на веб-сторінці відображаються фотографії дітей, які піддаються сексуальному насильству. У 2017 році було виявлено 78 тисяч URL-адрес, які містять зображення сексуального насильства, ці зображення були найбільш зосереджені в Нідерландах, далі в США, Канаді, Франції та Росії. Жертвами до 10 років були близько 55 відсотків, 86 відсотків цього контенту містили зображення дівчат, 7 % хлопчиків, а 5 % містили зображення хлопчиків і дівчаток.

Для більш ефективних дій по запобіганню таким видам злочинів, потрібно краще розуміти технологію та спосіб поширення матеріалів в мережі Інтернеті; тенденції щодо характеристик жертв, правопорушників та характеристик змісту з плином часу. Правоохоронні органи у всьому світі повинні мати бази даних та можливість відстежувати відповідну інформацію